

PEMBE BAKIŞLI KURŞUN KALEM

Seher Keçe Türker

- Hafta sonu markete giderken yolumun üzerine pembe boyalı bir kurşun kalem çıktı. Sulu çamurun içinde yatıyordu. Hemen aldım. Başka bir şey için asla yere eğilmezdim. Kâğıt mendille sildim. Cebime atacağım an göz göze geldik. İki ucu da açılmıştı. Bu kalem mutlaka atılmamış, düşürülmüştü. Öyle sevimliydi ki, âdeta gülüyordu.

Onu, önce kalem olduğu için çamurun içinden çıkardım. Bildiğime göre madde olarak ilk “*Levh-i-mahfûz*”u yazan kalem yaratılmıştır. Ben, tam bir kurşun kalem tutkunuyum, bütün kalemler bir yana, kurşun kalem bir yana. Nerede olursa olsun gördüğüm kurşun kalemi almak isterim. İki kutu rengârenk boyalı kurşun kalemin var. Kutuyu ortalıkta bırakmam; herkesin kurşun kaleme dayanamayacağına düşünürüm.

Çocukların eline verilen ilk kalemdir. Açılırken etrafına yaydığı ahşap kokusu insanı büyüler... Bu büyü ömür boyu sürer. Kalem tıraşın lüks sayıldığı zamanlarda çakıyla açılırdı. Açılırken başında beklediğim anlarım gözümün önünde. Çok sevdiğimi bilmediğim günlerde de aslında seviyormuşum onu. Bu yüzden bir ucuyla yazar, bir ucunu yemişim demek ki. Sonra; “Kalemin arkasını yine yemişsin.” diye kızar yediğim ucu da açarlardı; hâlbuki buna gerek yoktu. Bu nedenle pembe yüzlü kalemi seven çocuk varmış, diye düşünüyorum.

Bir zamanlar ilkokulda kurşun kalem, kırmızı kalemlerle birlikteydi; kalemin yarısı mavi renkti ve kullanılmazdı. Kırmızı kaleme göre ucuz olduğundan tercih edilirdi. Başlıklar, önemli kelimeler kırmızı kalemlerle yazılırdı. Öğretmen, defterlerimize çiziklerini kırmızı kalemlerle atardı. Bütün kalemler bir yana, kurşun kalemlerle yazmak bambaşkadır. Kenarı kırmızı kalemlerle çizilmiş çizgili deftere önce kenar süsü yapılır; sonra çizgi arasına kurşun kalemlerle yazı yazılır. Kurşun kalemin çıkardığı melodi vardır ki bütün makamların, notaların se-

sinden güzeldir. Öyle olmasa çocuklar defterlerine kapanıp kalemin satırlar arasında gezinişine hayran kalır mı?

Kalem, kâğıt, mürekkep, divit birbirinden ayrılmaz ve kalem kıyamete kadar yeminlidir konuşmamak için. Mürekkepli kalemler binlerce yıldır bulunmakta; kurşun kalem on sekizinci yüzyıldan beri var. Güzel yazı yazma dersinde hokkaya konulan mürekkebe divit batırılarak yazılır. Kamış kalem de vardı. Onunla yazmanın nasıl bir duygu olduğunu anlatamam; yazanlar anlayabilir. Kurşun kalemle her derste beraberdik, içli dışlı olmuştuk. Karşı çıkanlara rağmen, fırından aldığım uzun ekmeğin başını yediğim gibi, kurşun kalemin bir başını yemeğe yıllarca devam ettim. Kurşun kalem deyince kalemtıraş ve tıraş edilen kalemde çıkan, defter arasında sakladığımız yelpaze biçimli yongalar hatıra gelir. Kalem kutuları önceleri tahta ya da annelerimizin çeşitli kumaşlardan diktiği kumaşlardan olurdu. Sonra her şeyden yapılırdılar.

Kurşun kalem ve silgiler ayrı ikili... Silgi, yanlışlarımızı silmek için yanımızdaydı... Sildiğimiz yanlışların izi mutlaka kalır; üstüne ne kadar güzel yazsak da altındaki silintiler güzelliğe gölge düşürür. Sınıfta en çok silgimizi paylaştık. Özellikle yazılı sınav olurken bölüşürdük

Tükenmez kalem, derler ama tükenir, silinmez de. Yumuşak kurşun kalem silgiyle silmeye çalışmak, silgiyi tüketir. Kurşun kalem tükenir; tükendikçe kıymetlenir. Bitmeyecekmiş gibi açılan kalem küçüldükçe daha özenli açılır. Elde kaybolma durumuna gelene kadar yazılır. Parmaklar arasında kaybolmaya başlayınca başlık takılır, sonuna kadar kullanılır. Onu güzel yapan tıpkı kamış kalem gibi yazdıkça tükenişi ve söylediği türküdür...

Pembe bakışlı kurşun kalem beni nerelere götürdü. Allah iyiliğini versin! Son olarak pembe bakışlı kalemi düşüren çocuğa sesleniyorum; kalemin bende, ne zaman istersen alabilirsin...